

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto
b. 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilagami
s »Kazipotom« ob novem letu vred po pošti pre-
muma ali v Gorici na dom pošiljana:
vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta 6 » 60 » » 3-30
četrt leta 3 » 40 » » 1-70
Posamične številke staneja 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici
jev. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček
vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah
pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane na
ročitve se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računijo po, petih vrstah, če
tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsake
vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje črke po prostora
— Reklame in spisi v uradniškem delu 15 kr. vrsta
— Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako od-
govornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavric.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

»PRIMOREC«

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naši knjigarni, v tiskarni Schwarz v Šolski ulici, Jellersitz v Nunski ulici in v Korenski ulici št. 22; — v Trstu v tiskarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Pesem o lažnjivem Kljukcu —

vrzenskemu škofu v album.

III.

Naj zaključim žalostno poglavje o lažnjivem Kljukcu! Cenjeni čitatelji mi lahko verujejo, da se mi gabi brskanje po spominih, ki postavljajo v čudno luč vrzenskega škofa, očeta »Gorice«. Nimam tudi časa ne volje, da bi polnil predale »Soče«, ker danes to ni moja naloga. Za to so drugi tukaj, jaz pa imam preobilo drugačnih poslov, ki mi preganjajo vso voljo, da bi se praskal v javnosti z dr. Antonom Gregorčičem. Izzvan na najdržnejše načine pa sem odgovoril propadlemu škofovskemu kandidatu na način, katerega mi ne morejo zameriti niti resnični — pošteni klerikalci, ako jih je še kaj. Pokazal sem v pravi luči moža, ki nas je deset let varal, da ni klerikalec, pa se je naposled obesil za kuto svojim najhujšim nasprotnikom v nadi, da si zagotovi za vse čase prvi zvonec v deželi. — Za sklep le še par dejstev izza polupretekle dobe.

Pokojni nadškof dr. Zorn je bil izdal ob sodelovanju vseh škofov ilirске metropolije — pastirsko pismo proti »Soči«. Uboga »Soča« in jaz sva prišla na indeks — in sledila je v takratnih razmerah občutna gmotna škoda, ki je doletela edino le mene.

In zakaj tolik aparat proti »Soči«? Zakaj vse tisto strahovito udrihanje po cerkvah in spovednicah, zakaj pravcata inkvizicija proti vsem naročnikom »Soče«? Vse to zaradi člankov, razprav in dopisov, ki mi jih je nosil — dr. Anton Gregorčič in so bili skeleča šiba na takratnega ljubljanskega škofa Missijo. Težek položaj je bil, posebno zaradi tega, ker sem moral s svojo osebo kriti hrbet — dr. Antonu Gregorčiču. Vsakdo si pač more misliti škripce, v katerih

bi bil vrsenski škof, ako bi se dognalo, da so vsi škofje te metropolije izdali pastirsko pismo proti njemu ter njega postavili na indeks. On pa se je imenitno otresal slehernega suma, da je kaj kriv, vso odgovornost in krivdo sem nosil jaz, — in vse »lažnjive Kljukce« na ljubljanskega škofa sem moral požreti sam, kakor sem moral sam nositi občutno materijalno škodo, ki je sledila. Ko je pa prišel dr. Missija v Gorico, je bil dr. Gregorčič njegov ponižni sluga!

Klerikalci, zbrani okoli »Primorskega Lista« pod vodstvom dr. Mahniča, so divjali na »Sočo« in na mene. Vedeli so, da nisem glavni krivec na tistih »napadih« proti dr. Missiji in njegovim adjutantom, slutili so prav, kje se skriva, — in jezili so se, da sem mu vedno tako izbornu branil hrbet. Hoteli so me uničiti, da bi se iznebili »Soče«, ki jim je bila skrajno neprijetna in — nevarna. Zato vsi škandalozni napadi na mojo osebo, na moje osebno poštenje, do pike po istem receptu, kakor pozneje vsa leta v »Gorici«! Vsled polemike, katero sem moral voditi s »Prim. Listom« in dr. Mahničem, je prišlo do tiskovnih pravic med menoj in dr. Mahničem in vikarijem Feltrinom. Imel sem veliko težkih dni, veliko situacij, veliko — troškov. Dr. Anton Gregorčič, glavni vzročitelj onih polemik, se je znal ogniti vsem situacijam, skril se je kakor jazbec v brlogu ter me prepustil usodi. Pravde, ki so se vlekle dolgo časa, so končale potem, ko je dr. Mahnič postal škof. Razni vplivi so me stiskali, da sem moral odstopiti, ne da sem dobil kako zadostneje. Vse svoje troške sem moral plačati sam, — dr. Anton Gregorčič pa si je zadovoljno mel roke, da se je tako lepo izvil iz mučnega položaja ter se rešil novarnega tekmeča — dr. Mahniča.

Z odhodom dr. Mahniča so klerikalci zgubili glavni svoj steber. Seme-niški profesor Čerin (— o njem in dr.

Gregorčiču bi znal povedati mnogo epizod, ki bi popolnile Gregorčičevo sliko! Toda Čerin je mrtev! —), je tudi izginil. Par drugih mož, ki so Gregorčiču poznali srce in obisti, je bilo potisnenih v stran — in dr. Anton Gregorčič se je začel nagibati na stran tiste strupene duhovske klike, ki je gospodovala okoli »Prim. Lista«. Kaj je sledilo, je znano. Ko je prišel pa še dr. Missija v Gorico, je dr. Gregorčič polagoma pozabil vso svojo preteklost ter se vrgel pod kolena njemu, katerega je »Soča« pod Gregorčičevim protektoratom mrevarila na načine, ki so izzvali pastirsko pismo. — Zakaj smo šli l. 1899. narazen, tega mi pač ni treba praviti. Od takrat je dr. Anton Gregorčič na čelu ostudne osebne gonje proti meni. On vé, da je v »Gorici« sama laž, kar se tiče oseb-nih momentov, vé, da je laž, kar je čisto pisala o preteklosti. Zato je on osebno odgovoren za vse lumparije, pisane na moj naslov. — Koliko člankov in razprav sem jaz napisal o dr. Antonu Gregorčiču — in možko sem se podpisal! Ko je bil vrsenski škof najhujše udarjen in neusmiljeno razme-sarjen, sem pisal članek jaz, a sem se podpisal brez strahu za kake posledice. Goriški duhovščini privoščim takega voditelja. On je nehoté veliko pripomogel, da so se odprle oči i priprostim si-novom naše dežele. Za danes in o »laž-njivem Kljukcu« pa dovolj!

A. Gabršček.

O dobi suhih let.

Vipavsko, 24. februarja 1906.

Večkrat ste, g. urednik, v svojem cenjenem listu opisovali dobo suhih let in drastično naštevati resnična, pa žalostna dejstva. Vidi se, da naš kmet, obrtnik in sploh deželan ne more od deželnega zastopstva ničesar pričako-

kovati in od takih razmer ter onih, ki so jih vstvarili, se mora le s tudom obračati.

Ozrimo se malo na brezobrestna posojila. Ta ima dajati po zakonu dežela in država. Razmere so pa take, da bi jih mogli dobiti večinoma le trto-rejci slov. dela dežele, ker v italijanskem, t. j. furlanskem delu, je kolonstvo, torej ni samostojnih kmetov-trtoorejcev.

Naš kmet se je neumorno poprijel boja proti filokseri, zasadil obsežne vinograde, prišel pri tem v velike denarne stiske, in upajoč na ta posojila vse za-delal, tako da je radi tega marsikomu pred hišo dražbeni boben marsi.

V vseh drugih deželah dobe opravičeni prošnjiki točno ob svojem času brezobrestna posojila, da se z njimi okoristijo. Pri nas so brezobrestna posojila tudi obljubljena in priznana, a izplačati noče jih ne dežela ne država. Morda nam ne boste verovali, če po-vemo, da nas že 4 (štiri) leta vodijo za nos in ne morejo izplačati priznanih svot. Daleč morajo biti ta posojila in ne vemo, ali bi se našel kak daljnogled, s katerim bi jih zagledali! . . .

Tu se vidi skrb za trpina-kmeta. Italijanski poslanci so gotovo proti tem posojilom, ker bi bila le Slovencem v korist; naš dr. Gregorčič in njegovi trabanti se pa ne smejo ganiti, ker so z Lahi v zvezi. Pri tem seveda ne trpi Don Gregorčič, ampak je prizadet le ubogi kmet, kateri še one male podpore po nobeni poti dobiti ne more. Mi, ki vidimo revnega kmeta, kako se podi za ta posojila, za katera hodi trkat danes na deželni odbor, jutri k vladi, potem zopet na glavarstvo, kjer ga povsod za norca imajo, se nam smili, a dr. Gregorčič se s svojim mandatom, kateri so mu pomagali dati Italijani, lepo na gorkem smeje.

Ni-li to škandal in grenko skušanje bednega kmeta v dobi suhih let, ki so nam jih pripravili naši pobožni poslanci, katere pa vrag vzemi!

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

Mesec je lil na to sliko resničnega obupa svoj srebrni sij, v katerem je bila luč sveče videti brezbarvna.

Morrel se ne more ustavljati temu prizoru; dasi ni spadal baš k pobožnim in dasi ni bil dovzeten za vsak vtis, mu je bilo gledati Valentino, kako je jokala in v svojem trpljenju vila roke, več, kakor je mogel prenesti molče. Vzdihi je ter zašepetal neko ime, in v solzah kopajoča se glava Correggiove Magdalene se dvigne in se obrne proti njemu.

Valentina ga gleda, a ne da bi pokazala kako osuplost. Sreča, ki je uničeno tako popolnoma, ne preseneti nobena stvar več.

Morrel ponudi svoji prijateljici roko. V opravičenje, da ni držala besede, katero mu je dala, pokaže Valentina z roko na zagrnenno truplo in zahteva vnovič.

Niti on, niti ona si ne upata govoriti v tej sobi. Oba se obotavljata, prekiniti ta molk. Zdi se, da jima je zaprla usta smrt s svojim mrzlim pečatom.

Končno se opogumi Valentina kot prva.

»Prijatelj,« pravi, »kako ste prišli semkaj? Ah, če bi vam ne bila odprla smrt vrat v to hišo, bi vam rekla: »Bodite dobrodošli!«

»Valentina,« pravi Morrel s trepetajočim glasom in sklene svoje roke, »dolgo že čakam, in ker vas ni bilo, sem postal nemiren, splezal na ograjo, skočil na vaš vrt in slišal tam glaso-va, ki sta se pogovarjala o tem žalostnem dogodku.«

»Čegava glasova?« vpraša Valentina.

Morrel se zgrozi; ves pogovor, ki sta ga imela zdravnik in gospod Villefort, se ponovi v njegovi duši, in zdi se mu, da da vidi skozi belo tkanino ovenelo roko, odreveneli vrat in modre ustnice.

»Glasove vaših slug,« zajecelja.

»Toda priti semkaj, to se pravi pogubiti naju, prijatelj,« reče Valentina brez strahu ali jeze.

»Oprostite,« odgovori Morrel s prav takim glasom; saj hočem oditi.«

»Ne,« pravi Valentina, »ostanite; lahko bi vas kdo videl.«

»Toda če kdo pride?«

Mlada deklica odkima z glavo.

»Bodite brez skrbi; nihče ne pride, tamkaj je najina varuh.«

In z roko pokaže truplo svoje babice.

»Toda prosim vas, povejte mi, kako se je izšla zadeva z gospodom d'Epina?« vpraša Morrel.

»Gospod Franc je prišel, da bi podpisal pogodbo, baš v trenutku, ko je izdihnila moja dobra babica svoj zadnji dih.«

»Ah,« pravi Morrel z občutkom sebičnega veselja, kajti zdaj šele pomisli na to, da mora ta smrt zavleči možitev.

»Toda kar podvojuje mojo bolelost,« nadaljuje Valentina, kakor da ima biti ta občutek takoj kaznovan, »to je, da je moja uboga ljuba babica, ko je že umirala, zapovedala, naj se vrši poroka kolikor mogoče hitro. Moj Bog, tudi ona je ravnala proti meni, misleč, da mi je to v korist.«

»Poslušajte!« pravi Morrel.

Mladenč in deklica molčita.

Slišati je, kako se odpro vrata; na hodniku in stopnicah se oglašajo koraki.

»To je moj oče, ki zapušča svoj kabinet,« pravi Valentina.

»In gre spremit zdravnika,« pristavi Morrel.

»Kako veste, da je to zdravnik?« vpraša Valentina osuplo.

»Tako si mislim,« pravi Morrel.

Valentina se ozre na mladega moža.

Med tem se zaklenejo vrata, vodeča na cesto. Gospod Villefort zapahne vrtna vrata, se vrne po stopnicah in obstane, pomisla na kratak trenutek, ali naj se vrne v svoj kabinet, ali naj stopi pogledat v sobo gospe de Saint-Méran. Morrel skoči za zaveso pri vratih, Valentina se ne zgane; zdi se, da jo je njena globoka, nadnaravna žalost dvignila nad navadni strah.

Gospod Villefort gre v svoj kabinet.

»Zdaj,« pravi Valentina, »ne morete več zapustiti te hiše; vsi izhodi so zaprti.«

Morrel se osuplo ozre v deklico.

»Da,« pravi ona, »le jeden dovoljen in varen izhod je še, namreč skozi sobo mojega deda.«

Valentina se dvigne.

»Pojdite!« pravi.

»Toda kam?« vpraša Maksimilijan.

»K svojemu dedu.«

»K gospodu Noirtierju?«

»Da.«

»Ali ste premislili, Valentina?«

»Da, še davno sem si premislila. Samo tega prijatelja imam na svetu, in potrebujeva ga... Pojdite.«

»Pa'z te vendar, Valentina,« pravi Morrel in se obotavlja ubogati njeno povelje. »Zavesa je padla z mojih oči. S tem, da sem prišel semkaj, sem napravil nekaj blaznega. Ali imate vi še svoj razum, ljuba prijateljica?«

»Da,« pravi Valentina, »in le o enem še dvomim, namreč o tem, če smem zapustiti zemeljske ostanke svoje aboge, drage babice same, ko sem vendar obljubila, da jih bodem stražila.«

D O P I S I.

Iz Devina. — „Gorica“ št. 13. je prinesla zopet dopis iz peresa devinskega dekana. Mož otepa sedaj devinskega župana in neko klapo, ki je županu v rodu. Izjavljamo pa, da župan ni z dopisom v nikaki zvezi in niti klapa. Izraz butec pa naj si dekan obdrži zase. Javnosti pa vendar moramo povedati nekoliko o devinskem dekanu. Ko je lani ozdravel stari organist, je šel župan s tremi občinskimi odporniki k dekanu in mu naznanil, da nastopi službo zopet stari organist. Dekan je bil navidezno zadovoljen in jim naročil, da naj pride organist orgljat in pevci z njim. Pevci so se pripravljali za Božične praznike, ali nedeljo poprej pa je naznanil dekan v cerkvi, da bo na Božič tih maša, ker hočeta oba organista orgljati. Božič je prišel, z njim pa tudi organist Miniussi. Dekan Skočir, ali Vam ne pravi vest, da ste imeli čitno župana in občinske zastopnike za norca, in da ste govorili v cerkvi nerresnico. Nedeljo pozneje so šli zopet slovenski pevci s svojim organistom na kor; ali predno so prišli peti, so zapazili, da ni kljuka, s katero se vrta meh, kar jo je bil odnesel Miniussi, kar je pred sodnijo pripoznal. Dekan, pozvan pred sodnijo za pričo, pa je izostal in pisal: la chiesa non era danneggiata. (Cerkve ni bila oškodovana.) Miniussi je bil oproščen, občinski zastopniki pa so zopet obiskali dekana, on pa se je čudom čudil, da so odnesli kljuko! Zastopnike je zopet vodil za nos, ker so mu morali razlagati, kaj je to kljuka. Občinski zastopniki lahko doslovno ponovijo dekanove besede, vsi so sodili, da dekan je ukazal odnesti kljuko, in res: Jos. Colja, Miniussijev pevec, Jos. Gruden, cerkovnik, in Miniussi sam so slovesno izjavili, da je dekan ukazal odnesti kljuko. Tu imate prvega Slovenca, devinskega dekana, v pravi luči. Ali se ta prvi Slovenec ne spominja več onega, kateri mu je pripeljal orožnika v hišo v času Legine maše in kričal po trgu, da mu pojdejo razbit vrata in da ga potepejo — sedaj pa jih gladi po hrbtu. Ali tako hoče prečistiti cerkovnik, on pravi, da on ukaže. Devinski dekan in cela občina pa se lahko sramuje tega človeka, o čegar preteklosti pa danes nečemo govoriti. Ona 7 letna deklica in ura z gradu nam je še v živem spominu! Občinarji so pisali dekanu, naj se ga spodi iz službe, ali dekan se močno zavzema zanj! — Vnebovpijoč greh: delavcem plačo odtrgovati, naj si dobro zapomni devinski dekan, kajti stari pevci niso dobili nikake plače za leto 1904. in 1905. Dekan joče za par kron, če bi jih ne dobil za nedeljske maše, pevci pa naj pojejo celo leto zastoj! Cerkovnik pravi, da ni nobeden dolžan narediti koraka brezplačno v cerkvi; torej je cerkev samo za duhovnika in mežnarja! Dekan piše v „Gorici“, da niti k maši ne gremo. Veste kaj, mi gremo k maši, kamor se nam poljubi, ali ne k vaši poslušat to, kar smo že davno pozabili. Oni, kateri ni bil pri maši več let, ker so bili slov. organist in pevci na koru, to Vam tudi ni bilo znano, kaj ne? Slov. organist in slov. pevci so Vašemu prečastitemu

mežnarju že zdaj naj na želodcu. To Vam je znano, ali on pravi, da on ukaže, in tako mora biti; vi pa tudi pravite, da ukažete dobro. Ako če že ukažete in naročate organista brez znanja, občinskega zastopa, ki je do lanskega leta plačeval organista, pa ga tudi plačajte sam. Kdor ukazuje, ta naj plačuje. Ni treba pa misliti, da županovi sorodniki pevci želé hoditi pet v cerkev, peli so zadosti črna zastoj! Ali se ne spominjate več, kaj ste govoril slabega o teh, ki sedaj Vam hodijo pet? Ko smo peli g. kaplanu zadnjo nedeljo pred njegovim odhodom v cerkvi sv. Ivana, se je prečistita g.žna Marijana grozno jezila, in posebno neka Marijina pesem jej ni bila po volji. Marijana, Ti ostani pri kuhalnici, cerkovnik pa naj vzame metlo in pomete cerkev. Kdor pride v Devin, naj si ogleda cerkev. V najslabši zakotni vasi je cerkev v boljšem stanju nego pri nas. Gospod cerkovnik obriše prah le za velike praznike, po oknih in zidovih pa je praha na prste na debelo. To naj bi dekan videl in ukazal počediti cerkev! Sicer pa dela cerkev čast dekanu, upravitelju mežnarju, hlapcu in prečistiti gospodični Marijani, katera rabi cerkev za izhod in uhod na ulico. Ali naj govorimo še o farovškem vrtu v poletnem času, o negligeri, ali veste, kaj pravijo sosede? Če hočete vedeti, radi Vam ustrezemo. Mi bi bili pisali o vsem tem že ob času teh dogodkov, ali bivši devinski g. kaplan Lavrenčič nas je prosil, naj molčimo. Molčali smo, ali sedaj je bil žakelj poln, zato smo ga izpraznili nekoliko — imamo pa še marsikaj v zalogi. Dekan je pisal, da ni več nobenega „purganta“ za klapo, mi pa pravimo: ako Vam ni dosti ta „purgant“, napravimo še boljšega, da Vam pojde župan in klapa iz želodca. Ali ste razumeli? V „Gorici“ piše dekan, da ne bode več odgovarjal, ali tega mi ne verujemo, ker ljubi jako resnico!

Devinski župan,
občinski zastopniki in klapa v sorodu župana.

Domače in razne novice.

Genj. naročnikom sporočamo, da vstavimo list s prihodnjo številko vsem onim, kateri so na dolgu z lanjsko naročnino. Upravništvo.

61 K 10 v se je nabralo za „Sokola“ pri licitaciji „krone“ s Sokolske maskarade v sredo zvečer pri Jeleni ob slanihovi pojedini.

Imenovanje. — G. Leon Klodič pl. Sabladski, namestništveni konceptni praktikant v Kopru, je imenovan koncipistom.

Titularna višja respicijenta finančne straže gg. Martin Gabrijel in Peter Golja sta imenovana prejemnikoma carine v devetem činovnem razredu.

Vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani se podraže vsled nove pogodbe in ker je sploh v ceni poskočilo blago te vrste. Do sedaj je bila cena originalnemu zavoju — 500 zavitkov „Normal“ 48 K. Od 1. aprila 1906. naprej pa bode cena isti množini 54 K. „Flemming“

imajo po novi pogodbi isto ceno kakor „Normal“. Zato opozarjamo vse častite konsumente, trgovce in prodajalce na ugodno priliko, da si nabavijo dovoljno zalogo vžigalic še tekom meseca marca 1906. Tvrda Ivan Perdan v Ljubljani kot založnica družbinih vžigalic se je namreč zavezala, da efektuira vsa tekom meseca marca jej poslana naročila po dosedanjih nizkih cenah. Vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so najbolje in najcenejše, družba pa je prejela od razprodanih vžigalic do konca 1905. leta znesek 18.400 K. Torej domorodci hitite z naročili v očitni svoj prid. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Nova železnica. — G. M. Klodič-Sabladski popisuje v „Planinskem Vestniku“ novo železnico. Med drugim pravi:

„Najbolje bomo umeli, v koliko bo v prid nova železnica v Trst turisti in naših kraji, ako sestavim tukaj čase, ki jih potrebuje človek sedaj, in one, ki jih bo potreboval posej, da pripotuje v naše gore. Za cilj sem vzel v prvo Bohinj, v drugo pa Sv. Lucijo ob Soči. Kraja ležita severno oziroma južno od Bohinjskega pogorja, ločujočega ne le dve deželi in vođe, ampak sedaj tudi smeri prometa. Za izhodišče sem izbral nekaj mest, ki se jih mora dotakniti vsak, ki prihaja od še daljnjih krajev. Časi so oni, ki jih potrebuje brzovlak, koder sploh vozi (iz Lesca v Bohinj in iz Gorice v Sv. Lucijo voz). Število ur je navedeno le z natančnostjo celih četrtink. Nisem vzel kilometrske daljave za primer, ker kaj pomaga n. pr. kratka daljava, ako dobrih zvez ni; dejanski časi kažejo boljšo sliko. Nasprotno je res, da je baš to šibka stran sestavka, da moram vzeti v podlago časom, ki naj veljajo v bodoče, le dobre in neposredne zveze, ker vozni red ni še objavljen, torej morebitne zamude radi slabe zveze na kaki postaji med potjo niso znane. Vpošteta je tudi železnica skozi Visoke Ture, ki bode dokončana šele leta 1908., in železnica, vodeča od Linca skozi Bosruck v Selzthal.

Trajanje vožnje

	sedaj	potrebo
v Bohinj	13 1/4 ur	9 1/2 ur
iz Inostosa	14 1/2 „	6 „
„ Solnograda	15 „	8 „
„ Linca	14 „	0 „
z Dunaja	8 1/2 „	4 1/2 „
iz Maribora	4 1/2 „	2 1/2 „
„ Ljubljane	8 „	2 3/4 „
„ Trsta	9 „	3 „
„ Vidma	10 „	1 1/2 „
„ Gorice	5 „	1 1/4 „
„ Beljaka	6 „	1 1/2 „
„ Celovca	21 1/2 „	14 „
„ Praga		
v Sv. Lucijo		
iz Inostosa	22 ur	10 ur
„ Solnograda	23 1/2 „	6 1/2 „
„ Linca	21 1/2 „	8 1/2 „
z Dunaja	17 „	10 1/2 „
iz Maribora	10 3/4 „	5 „
„ Ljubljane	8 „	3 „
„ Trsta	7 „	2 „
„ Vidma	4 1/2 „	1 1/2 „
„ Gorice	3 1/2 „	1 1/4 „
„ Beljaka	13 1/2 „	1 3/4 „
„ Celovca	14 1/2 „	2 „
„ Praga	24 1/2 „	14 1/2 „

Vidi se, kakor je to tudi naravno radi občne smeri železnice, da so skrajšani posebno časi od severa in juga. Dohajalo bode torej v naše kraje dosti Lahov iz Trsta, še več pa Nemcev iz Avstrije in iz Nemške države. Čehom je skrajšana pot posebno v Soško dolino“.

Na Trnovem je umrla dne 24. pr. m. c. kr. poštna ekspeditorica gospodična Amalija Kenda, hčerka g. c. kr. gozdarja Jožefa Kenda po dolgotrajni mučni bolezni. Veličasten pogreb je bil v ponedeljek dne 26. pr. m. Naj počiva v miru!

O razdružljivosti zakona. — Po celi deželi imajo sedaj klerikalci novo gonjo; govorijo in pišejo o „roparjih“, ki hočejo v državnem zboru doseči tako postavu, da se dva vzameta kar za kratek čas, za nekaj mesecev ali par let, potem pa, kadar se jima zljubi, pa se razdružita. Ti ljudje govorijo o svetosti in nerazdružljivosti zakona ter javkajo in tožijo: kaj bo! kaj bo, češ toliko lahkomišelnih porok bo več, uboge žene! — in pa občine bodo imele nove troške! Vse tako govorjenje ni nič drugega nego dobro preračunjena laž. Take postavbe se sploh ne misli uvesti, ampak postava, da bi se zakon onih, ki so sodnijsko ločeni, lahko razdružil in bi se smeli zopet poročiti. Odpraviti se imata § 111. in 116. osn. državn. zakona, ki določata, da se katoliški zakon razdružil le v tem slučaju, ako eden izmed zakoncev umrje.

V našem cesarstvu živi nad 100.000 ljudi, ki so sodnijsko ločeni. Ti ne žive skupaj, ker je drug zapustil drugega, ali ker dva zakonska nista hotela živeti skupaj in sta se prostovoljno ločila.

Taki ljudje so zelo nesrečni. Mislite si petindvajsetletnega moža, ki ga je zapustila žena in ušla z drugim moškim. On ni ne samec ne oženjen. Za vse življenje je obsojen, biti brez ljubeče žene, brez skrbne gospodinje. Kaka dobrota bi bila za takega, ko bi se njegov zakon razdružil in bi se smel drugič oženiti!

Mislite na mlado ženo, kije prisiljena vzeti človeka, katerega ne ljubi. Kljuba vsej dobri volji se ga ne more navaditi. Reva trpi, si vije roke, ter se povprašuje: kaj celo življenje naj bom prokleta? Mnogo takih žen je bilo poslanih že v blaznico ali so legle v prežgodnji grob. Oni, katerega ljubi, tudi trpi. Stariši, ki so jo prisilili poročiti se, pomrejo, mlada je še, mož tudi nima dobrih časov pri njej — ali ni bolje, da se ločita, da se razdružita, ter si poiščeta drugodi sreče, nego celo življenje trpeti? Nekaj srčnega čuta je potreba, nekaj poznanja življenja, potem se že drugače sodi o takih očno jih!

Na Dunaju so osnovali ločeni zakonski svoje društvo, in to društvo je napravilo prošnjo na državni zbor, da bi se postava o zakonu izpremenila, da bi se zakon onih, ki so sodnijsko ločeni, kakor rečeno, lahko razdružil in bi se smeli zopet poročiti. To prošnjo je podpisalo mnogo tisoč oseb. — Ne gre se pa zato, da bi se mogel vsak zakon ločiti, ampak samo, če sta oba dela zadovoljna z ločitvijo, ali če se je en del

„Kako to naredim?“
„Da.“
„Čujte. Iti hočem k njemu, obvestim ga o Valentinini in svoji medsebojni ljubezni, in kot nežnočuten mož mi sam odstopi roko svoje neveste. Potem mu bodeta moje prijateljstvo in moja udanost posvečena od onega hipa do smrti. Če bode pa vsled dobičkaželjnosti ali smešne prevzetnosti vstrajal na tem, da jo imenuje svojo potem, ko mu povem, da ne bode ljubila za menoj nobenega drugega, tudi dobro; v tem slučaju se bode z njim bil in ali usmrtil jaz njega ali pa on mene. Če ga usmrtil, se ne more oženiti z Valentino, in če padem, umrjem s trdno zavestjo, da moja izvoljenka nikdar ne postane njegova žena.“
Noirtier opazuje z nepopisljivo radostjo to plemenito, resno obličje, s katerega so odsevali vsi oni čuti, kakor jih je Morrel izrekel; in izraz lepih potez je olepševal to obličje še v toliko, v kolikor olepšuje barva natančno in posrečeno risarijo.
Vendar starec po končanem pripovedovanju večkrat zaporedoma zamízi, kar je v njegovem jeziku pomenilo ne.
„Ne?“ pravi Morrel. „Torej tudi tega načrta ne odobrate?“
„Ne, nikakor ne,“ naznači starec.
„Toda kaj naj potem storim, gospod?“ vpraša Morrel.
„Po poslednji volji gospe de Saint-Meran se ima vršiti poroka zelo kmalu. Ali naj pustim stvar, da se mirno razvija svojo pot?“
Starec se ne zgane.
„Da, razumem,“ pravi Morrel, „čakati moram.“
„Da.“
„Toda to naju uniči. Uboga Valentina sama je tako slabotna, in prisilijo jo kakor otroka. Zdaj, ko sem na čudovit način vstopil tu sem, da bi izvedel, kaj se godi, ko sem na prav tako čudovit način prišel k vam, zdaj naj bi ne vzel s seboj druge tolažbe kakor to, naj tudi naprej še potrpežljivo čakam?

O, rotim vas, odločite se za jednega mojih načrtov, kajti verjemite mi, da naju lahko roši le jeden teh načrtov, in oprostite to drznost moji mladosti, ki misli dobro. Ali hočete pooblastiti gospico Valentino, da se zaupa moji časti?“
„Ne.“
„Ali imate raje, da grem in se pogovorim z gospodom d' Epinay?“
„Ne.“
„Toda, moj Bog, od kod naj nama pride pomoč, ki sva jo pričakovala od neba?“
Starčeve oči se nasmehnejo kakor navadno, če mu je govoril kdo o nebesih. V idejah starega jakobinca je ostalo še vedno nekoliko ateizma.
„Od slučajja?“ vpraša Morrel.
„Ne.“
„Od vas?“
„Da.“
„Od vas?“
„Da,“ ponovi starec.
„Vi pač tudi razumete, kaj vas vprašam, gospod? Oprostite mi to trmo, kajti od vašega odgovora je odvisno moje življenje. Najina sreča pride od vas?“
„Da.“
„Ali ste prepričani o tem?“
„Da.“
„Vi to trdite?“
„Da.“
In v starčevih očeh je bilo čitati trdno zavest, da ni mogče dvomiti niti o njegovi trdni volji, niti o njegovi moči.
„O, hvala, gospod, stokrat hvala! Toda kako se morete vi, ki ne morete govoriti in se ne zganiti, vi, ki ste pribiti na ta stol, ki ste nemi in nepremični, kako se morete vi protiviti temu zakonu?“
Na starčevem obličju zaigra čuden smehljaj, kakor je pač lahko čuden smehljaj očij na nepremičnem obrazu.

„Torej naj čakam?“ vpraša mladi mož.
„Da.“
„Toda pogodba?“
Noirtierjeve oči se nasmehnejo kakor prej.
„Ali hočete reči, da se ne podpiše?“
„Da.“
„Torej pogodba se ne podpiše?“ vsklikne Morrel. Oprostite, gospod, a o tako veliki sreči se pač dvomi. Pogodba se torej ne podpiše?“
„Ne,“ odgovori starec.
Kljub temu zagotovu Morrel še vedno noče prav verjeti. Ta obljuba onemoglega starca je bila tako čudna, da bi mislil prej, da ne izvira iz njegove trdne volje, ampak je posledica njegovih oslabilih organov; saj je vendar naravno, da blazni ljudje, ki se ne zavestajo svojega duševnega stanja, trdijo, da so jim mogoče stvari, ki daleč presegajo njihove moči. Slabotnež govori o težkem bremenu, ki ga dvigne, strašljivec o orjaku, s katerim se hoče sprijeti, siromak o bogatih zakladih, in najnižji deželan se imenuje v svojem napuhu Jupitra.
Bodisi, da Noirtier spozna mladeničeve misli, bodisi, da ne verjame na njegovo ubogljivost, ga gleda nepremično.
„Ali hočete, da vam ponovim svojo obljubo, da hočem čakati?“
Noirtierjev pogled se še vedno trdno vpira nanj, kakor bi hotel reči, da mu obljuba ne zadostuje, nato zdrsne z Morrellovega obraza na njegovo roko.
„Ali naj prisežem?“ vpraša Morrel.
„Da,“ pravijo resne starčeve oči, „to hočem.“
Morrel spozna, da smatra gospod Noirtier njegovo prisego za zelo važno.
Dvigne roko.
„Pri svoji časti prisegam,“ pravi, „da počakam, da izvršite svoj sklep, ki se tiče gospoda d' Epinay.“
(Dalje pride.)

Kathreinjeva Kneippova sladna kava

Skrb vsake gospodnje je posvečena družinski blaginji!

Je po Kathreinjevem načinu svojega proizvodnje okusna, zdravju v prispel in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathrein in zahtevajte le izvirne zavoje z varstveno znamko župnik Kneipp.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico, o teh boleznih. Dobiva se zastoj in franko v priv. Schwannen-Apoteke, Frankfurt a. M.

Centri zahtevano brezplačno.

Štampilje z kavčuka

vseh velikostij in oblik kakor tudi v obliki žepne ure, medaljona, svinčnika, z datumom itd. za zasebnike, društva, urade, banke, samostojne tiskarne iz kavčuka z odnosnimi stroji itd.

Naročila sprejema

„Goriška Tiskarna“,
A. Gabršček.

Uzorec štampilj so na razpolago.

Kerševani & Čuk

v GORICI, Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

priporoča svojo

veliko zalogo šivalnih strojev raznih sistemov,
za umetno vezenje (rekamiranje).

Zaloga dvokoles. Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5-10 let.

Dve hiši v Kobaridu

št. 21. in 62. — s petimi deleži razdeljenih občinskih zemljišč in dvema kosoma večjih njiv in travnikov prodam po jako ugodnih plačilnih pogojih. — Hiša št. 21. je pripravna za obrtnika, št. 62. pa za kmetovalca.

A. Gabršček
lastnik „Goriške tiskarne“ v Gorici.

C. KR. PRIV.

Assicurazioni Generali v Trstu.

Garancijski zalog: 247.000.000.

Delavski oddelek: življenje, požar, nezgode, tatvine, prevozi, civilna odgovornost.

Vs pe h d e l o v a n j a
v življenjskem oddelku l. 1905.

Polic št. 15.438, zavarovalna svota K. 114.737.141-15.

	Polic št.	Zavarovalna svota
Januvar	1146	8.671.754-60
Februar	1315	9.015.228-15
Marc	1375	11.674.749-07
April	1234	8.636.643-42
Maj	1425	9.279.011-14
Juni	1260	11.446.332-06
Juli	1362	9.490.871-03
Avgust	1187	7.861.686-78
September	1165	7.858.960-15
Oktober	1126	8.930.590-—
November	1272	9.822.417-29
December	1571	12.048.897-46
Skupno v letu 1905	15438	114.737.141-15

Glavni zastop za Gorico in okolice v Gorici
Tekališče Josipa Verdi št. 35, I. nadstr.
Telef. št. 15.
Račun poštnice hranilnice št. 63323.

Gorica, Tekališče Josipa Verdi št. 35, I. nadstr.

Delavski oddelek: življenje, požar, nezgode, tatvine, prevozi, civilna odgovornost.

Oklic.

Dne 7. marca 1906. ob 3. uri popoldne bo v prostorih „Trgovske obrtne zadruga“ v Gorici dražba različnih precijoz.

C. kr. okrajna sodnija od. III.

11.6.1906. dne 22. februarja 1906.

Dr. Mattioni.

Gorica — Gorica

Klimatično zdravišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljudskega vrta. — Hotel prvega reda. — V hotelu in dependanci nad 70 sob in salonov. — Lastna električna razsvetljava. — Električni avtomobil-omnibus k vsem brzovlakom in po potrebi. — Velik park pretežno z eksotičnim rastlinstvom. — Mirna, krasna lega, nič prahu, kakor nalašč za one, ki hočejo prijetno in mirno preživeti nekaj časa v Gorici. — Izborna kuhinja in klet. — V hotelu je obsežna knjižnica.

RAZGLAS.

Podpisana si usojata naznanjati, da smeta od 1. avgusta tekočega leta dalje — vsled pridobljene koncesije od obrtne oblasti — sprejemati vsa naročila

električne luči in gonilnih naprav,

kakor tudi vsa popravila spadajoča v to stroko.

Z ozirom na dolgoletno vežbanje pri najboljših tvrdkah te stroke (Schuckert, Siemens & Halke) pričakujeta da, se bode slavno občinstvo ravno tako zaporno obračalo na podpisance kakor doslej ter zagotavljata solidno in ceno izvršitev vsakega naročila spadajočega v našo stroko.

Sprejemata cenj. naročila ter dajata razna pojasnila spoštovanjem udana

Ivan Potočnik & A. Hügel

Mehanična delavnica.

Vpeljava plina, vode in električne luči.

V Gorici, za vojašnica štev. 13.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najosnoje kupovališče nürnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE
za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE
za krojače in čolnarje.

Svetilnice. — Rožni veneli. — Mašne knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:
Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Postavno zavarovano.
Vsako ponarejanje in ponatis je kazniv.

Jedino pristen je
THIERRY-jev
balzam
z znamko zelena nuna.

Najstareje in neprekosljivo sredstvo proti motenju prebave, zločeničnim krčem, koliki, katarju, pranim boleznim, influenci itd. itd. Cena: 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika posebna steklenica s patentov. zamaškom K 5 poštne prosto.

THIERRY-jevo Centifolijno mazilo znano kot neprekosljivo sredstvo proti zastarelini ranam, vnetjem, poškodbam, oteklina vseh vrst. Cena: 2 lončka K 3-60 poštne prosto se razpošilja proti povzetju ali prodajalcu zneska. Lekarnar A. THIERRY v Pregradi pri Rogatem-Slatini. Brošura s tisočimi originalnimi zahvalami je na razpolago zastoj in poštne prosto.

Dobiva se skoraj v vseh večjih lekarnah in drobilnicah.

!! NOVOST !!

Radirka „Rapid“

Radira črnilo, tuš in tiskarsko črnilo, ne da bi kvarila papir.

Se dobiva v slovanski knjigarni

A. Gabršček v Gorici.

Šapirograf

najbolji razmnoževalni aparat za samostojno in najceneje izdelovanje tiskovin vsake vrste: pisma, okrožnice, note, risarije, načrte, programe, jedilne liste, vabila itd. itd.

100—150 čistih izvodov se lahko izdela v 15 minutah. Izdeluje toli v črnem kakor tudi v barvotisku.

Cena: Oblika dopisnice cm 10×15 K 10-
» kvart-folio » 22×33 » 30-
Navodilo uporabe na razpolago.

Naročila sprejema:

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček v Gorici.

Največja zaloga slik

v modernih in antiknih okvirjih, — umetniške vrednosti. — Slike prvih slovanskih slikarjev. — Nabožne slike slovečih slikarjev. — Francoske, angleške in ameriške gravure velike umetniške vrednosti v okvirjih po želji odjemnikov.

Razstava slik v I. nadstropju, v prostorih tiskarne.

Knjigarna in trgovina z umetninami
A. Gabršček v Gorici.

Kdor hoče kupiti ovojček za 6 vin., naj zahteva izključno

„Ottoman-ov“ papir za cigarete — in cevke

Preselitev.
Gostilna
JOSIPA KOMELA
na tekališču Frana Josipa 70
se preseli
v tekočem mesecu
na trg **Korenj** št. 13.

Zaščitna znamka: „Sldro“
Liniment. Capsici comp.
Nadomestek za
Pain-Expeller

je splošno priznano kot izvrstno bol
blažujoče mazilo; cena 80 vin., K 1-40
in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.
Pri nakupovanju tega povsod priljub-
ljenega domačega sredstva, naj se jemlje
le originalne steklenice v škatljah z našo
zaščitno znamko „Sldro“ iz Richterjeve
lekarnе, potem se je gotovo prejelo
originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA
k „latem levu“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno razpošiljanje.

Najcenejša poprava dvokoles
pri
BATJELU
v Gorici, Via Duomo št. 3.
Zastopstvo dveh tovaren.

Odlikovana pekarija in sladčičarna.
Karol Draščik,
pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu v (lastni hiši.)

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za
birmance, torte itd.
Priporoča se slavnemu občinstvu za mno-
gobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.
Prodaja tudi različne moke.

5 kron in še več zaslužka na dan.
Družba za domača dela in strojev za pletenje.

Iščejo se osebe obojega
spola za pletenje na našem
stroju. Lahko in hitro delo
skozi celo leto na domu.
Ni treba nobenih znanostij.
Se ne gleda na oddaljenost
in delo prodajamo mi.

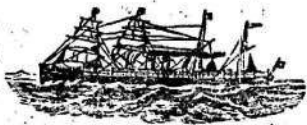
Družba za domača dela in strojev za
pletenje **Tomaž H. Whittick & Co.**, Budim-
pešta, IV. Havas ulica 3-434. — Praga trg
sv. Petra 7. - 434.

Usaka dama.

dobi pri meni dober zaslužek z izdelo-
vanjem ročnih del; delo se razpošilja
na vse kraje. Prospekte z gotovimi
uzorci razpošilja za 30 vin. (v markah)
Regina Beck,
— Dunaj X2. Brigittenauerlande 28.

POTNIKI V AMERIKO

Pozor!

Pozor!

Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi čez Havre
v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila na našo
najstarejšo firmo
Zwilchenbart, Basel (Švica) Centralbahnplatz 9.
Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov.
1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne vloge od
10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po
dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastavo in
na menice po 6%. Glavni deleži koncem leta 5½%.

Stanje 31. dec. 1904. (v kronah): Članov 1781 z deleži K =
113.382. — Hranilne vloge 1.554.989-13. — Posojila 1.570.810-39
— Vrednost hiš 110.675- (v resnici so vredne več). — Reservni
zalog 75.101-01.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

Lekarna Cristofolletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štokfižovo) jetrno olje.
Posebno sredstvo proti prsnim bole-
zim in splošni telesni slabosti.
Izvirna steklenica tega olja naravno-
rmenne barve po K 1-40, bele barve K 2.
Trskino železnato jetrno olje.

Raba tega olja je posebno priporo-
čljiva otrokom in dečkom, ki so ner-
vozni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jedcem. S tem oljem se ozdravi v kratkem času z gotovostjo
vse kostno bolezn, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem kem.
laboratoriju predno se napolni steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim č. odjemalcem
glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

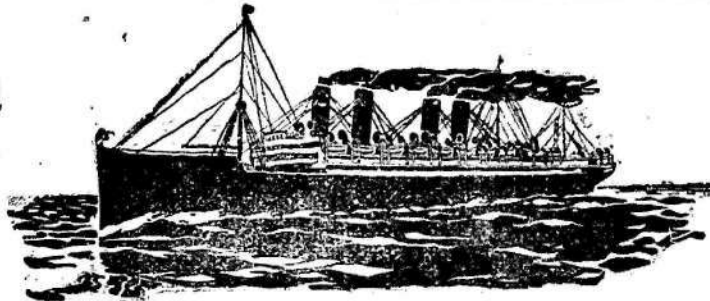
Cristofollettijska pljača iz kine in železa

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskinim oljem.

Ene steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Najcenejša in najhitrejša vožnja v Ameriko je s parniki „Severonemškega Lloyd“.

Iz
Bremna
v
New
York

s cesarskimi brzoparniki „KAISER WILHELM II.“, „KRONPRINZ WILHELM“
in „KAISER WILHELM der GROSSE“.

Prekomorska vožnja traja samo 5 — 6 dni.

Natančen, zanesljiv poduk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega
parobrodne družstva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnic dobite
v Ljubljani edino le pri

EDVARDO TAVČARJU, Kolodvorske ulice št. 35

nasproti občeznani gostilni „pri Starem Tišlerju“.

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in sobota. — Vsa pojasnila, ki se
tičejo potovanja, točno in brezplačno. — Posrežba poštna, rečna in solidna.

Potnikom, namenjenim v zapadne države kakor: Colorado, Mexiko, Californijo,
Ariz., Utah, Wloming, Nevada, Oregon in Washington nudi naše društvo
posebno ugodno in izredno ceno čez Galveston. Odhod na tej progi
iz Bremna enkrat mesečno.

Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimora in na vse ostale dele sveta, kakor:
Brazilijo, Kubo, Buenos-Aires, Colombo, Singapore v Avstralijo itd.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

— REVMATIZMU in PROTINU —

je liker **Godina**

izdelan v Trstu v lekarnah **Rafael Godina**, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; **Josip Godina**,
lekarna „All' Igna“, Via del Farneto 4.

Cena steklenice K 1-40. Iz Trsta se ne razpošilja manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom K 7-— prosto poštne.